

## บทที่ 4

### ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับขั้นดังนี้  
คือ

1. การประเมินประสิทธิภาพของบทเรียนที่สร้างขึ้น
  - วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างครู
  - วิเคราะห์แบบสอบถามความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างนักเรียน
2. การวิเคราะห์ผลการทดลอง
  - เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
  - เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

### 1. ผลการประเมินประสิทธิภาพของบทเรียน

#### ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของครู

ผู้วิจัย ได้นำแบบสอบถามความคิดเห็นของครูที่สร้างขึ้น โดยแบ่งแบบสอบถามออกเป็น

5 หัวข้อใหญ่ ๆ คือ

- ก. ความเหมาะสมทั่วไป
- ข. ความยากง่าย
- ค. ประโยชน์ต่อการเรียน
- ง. ประโยชน์ต่อการสอนของครู
- จ. ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

โดยคำถามในแต่ละข้อย่อย เป็นมาตราส่วนประมาณค่า โดยกำหนดให้มีค่าคะแนนเป็น 5 ระดับ คือ

- 5 หมายถึง ดีมาก
- 4 หมายถึง ดี
- 3 หมายถึง ปานกลาง
- 2 หมายถึง พอใช้
- 1 หมายถึง ต้องปรับปรุง

การส่งแบบสอบถาม ส่งผ่านศึกษานิเทศก์อำเภอของแต่ละอำเภอในสังกัดสำนักงานการประถมศึกษาจังหวัดลำพูน

ในการเก็บแบบสอบถามคืนก็เช่นกัน ได้แบบสอบถามคืนมา 94 ฉบับ จากทั้งหมด 108 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 87 เมื่อได้รับมา ได้จัดกระทำต่อข้อมูลด้วยการนับจำนวนคำตอบ แต่ละข้อคำถามของแต่ละคนมารวมกันแล้วนำผลที่ได้มาคำนวณเป็นร้อยละ และหาค่าเฉลี่ยของคะแนนจากคำถามแต่ละข้อทั้งข้อย่อยและข้อใหญ่ นำผลที่ได้ทำการวิเคราะห์เพื่อแปลความหมายตามเกณฑ์ต่อไปนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.5-5.0	แปลว่า	อยู่ในระดับดีมาก
คะแนนเฉลี่ย	3.5-4.49	แปลว่า	อยู่ในระดับดี
คะแนนเฉลี่ย	2.5-3.49	แปลว่า	อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.5-2.49	แปลว่า	อยู่ในระดับพอใช้
คะแนนเฉลี่ย	1.0-1.49	แปลว่า	อยู่ในระดับที่ต้องปรับปรุง

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright© by Chiang Mai University

All rights reserved

ตารางที่ 1 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนในด้านความเหมาะสมทั่วไป

คำถาม	X	$\bar{X}$
1. ลักษณะของบทหรือกรอบที่ใช้เหมาะสมกับการให้เด็กฝึกทักษะ การอ่าน	407	4.33
2. เนื้อหาของเรื่องเหมาะสมกับวัยและความสนใจของเด็ก	416	4.43
3. ความยากของเนื้อเรื่อง เหมาะสมกับวัยและช่วงความสนใจ	410	4.36
4. เนื้อเรื่องไม่ซับซ้อน ง่ายต่อการเข้าใจ	417	4.44
5. ขนาดของตัวอักษรใหญ่ ชัดเจน เหมาะสมกับวัย	432	4.60
6. การวางรูปแบบและความเหมาะสมในการจัดภาพ	404	4.30
7. ภาพประกอบชัดเจน ไร้ความสนใจ	272	2.90
8. ภาพประกอบช่วยให้เข้าใจเนื้อเรื่อง หรือข้อความได้	373	3.97
9. ลักษณะรูปเล่ม (ขนาด)	391	4.16

จากตารางที่ 1 แสดงความคิดเห็นของครูที่มีต่อเนื้อเรื่องด้านความเหมาะสมทั่วไป กลุ่มตัวอย่างครูมีความเห็นว่าขนาดของตัวอักษรเหมาะสมดีมาก คือคะแนนเฉลี่ย 4.60 ในด้านลักษณะบทหรือกรอบ เนื้อหาของเรื่องที่เหมาะสมกับวัย เนื้อเรื่องง่ายต่อการเข้าใจ และการวางรูปแบบของภาพตลอดจนลักษณะรูปเล่ม กลุ่มตัวอย่างครูมีความเห็นว่าอยู่ในระดับดี คือ มีคะแนนเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.97-4.44 นอกจากนี้ในข้อที่ 7 ด้านความชัดเจนของภาพประกอบเท่านั้น ที่อยู่ในระดับปานกลาง คือคะแนนเฉลี่ย 2.90 สรุปได้ว่ากลุ่มตัวอย่างครูมีความเห็นตรงกันว่าไม่มีส่วนใดต้องปรับปรุง

ตารางที่ 2 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนในด้านความยากง่าย

คำถาม	X	$\bar{X}$
1. ภาษาที่ใช้มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียน และ ความสามารถของนักเรียน	369	3.93
2. ลักษณะบทหรือโครงเรื่อง มีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับ ชั้นเรียนและความสามารถของนักเรียน	432	4.60
3. คำอธิบายศัพท์ท้ายเรื่อง ช่วยให้นักเรียนอ่านเรื่องราวได้ เข้าใจยิ่งขึ้น	410	4.36
4. ถ้าหากครูสอนและอธิบายคำยากก่อน นักเรียนสามารถอ่านได้ และเข้าใจ	431	4.59
5. ถ้าหากครูไม่สอนและอธิบายคำยากก่อน นักเรียนสามารถ อ่านได้และเข้าใจ	379	4.03

จากตารางที่ 2 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างครูที่มีต่อความยากง่ายของบทเรียนแบบนิทานเรื่อง กำพรวัวบัวตองนั้น ส่วนใหญ่มีความเห็นว่าลักษณะของบทหรือโครงเรื่องมีความยากง่ายเหมาะสมกับระดับชั้นเรียนและความสามารถของนักเรียนดีมาก คือ คะแนนเฉลี่ย = 4.60 และถ้าหากครูสอนและอธิบายคำศัพท์ก่อน นักเรียนสามารถอ่านได้และเข้าใจดีมาก คะแนนเฉลี่ย 4.59 ทางด้านภาษาและข้ออื่นๆ กลุ่มตัวอย่างครูมีความคิดเห็นในระดับดี คะแนนเฉลี่ย 3.93-4.36 สรุปได้ว่า บทเรียนแบบนิทานเรื่อง กำพรวัวบัวตอง มีความยากง่ายเหมาะสมกับชั้นเรียนในระดับประถมศึกษาปีที่ 2

ตารางที่ 3 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนในด้านประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียน

คำถาม	X	$\bar{X}$
1. คำความกล้าที่รวมอยู่ทำให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่าน สะดวก	391	4.16
2. บทหรือกรองช่วยให้นักเรียนเรียนอ่านด้วยความสนุกสนาน เพลิดเพลิน	428	4.55
3. บทหรือกรองและคำศัพท์ ทำให้เพิ่มประสบการณ์ทางภาษา	405	4.31
4. ทำให้นักเรียนเกิดความคิดสร้างสรรค์ทางภาษา	391	4.16
5. ส่งเสริมจินตนาการของนักเรียน	403	4.29
6. ช่วยให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณธรรมอันเป็นสิ่งจำเป็น ต่อชีวิต	426	4.53
7. เรื่องราวที่เป็นนิทานทำให้มีส่วนช่วยให้นักเรียนสนใจและ ช่วยส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน	428	4.55
8. ส่งเสริมให้ได้ค้นคว้าเพิ่มเติม	412	4.38
9. การจัดทำเป็นภาพลายเส้นขาวดำ ทำให้นักเรียนได้ฝึก ระบายสี ช่วยฝึกความคิดสร้างสรรค์ และเร้าความสนใจดี	385	4.10
10. มีส่วนปลูกฝังและเร้าความสนใจของนักเรียนต่อวรรณกรรม ท้องถิ่นเรื่องอื่น ๆ	398	4.23

จากตารางที่ 3 แสดงความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างครู ต่อบทเรียนแบบนิทานเรื่อง  
กำพรว้าบัวตอง ด้านประโยชน์ของบทเรียนที่มีต่อการเรียนของนักเรียน กลุ่มตัวอย่างครูส่วนมาก  
มีความเห็นว่า บทเรียนมีประโยชน์ต่อการเรียนของนักเรียนอยู่ในระดับดี และดีมาก คือ ค่าเฉลี่ย  
อยู่ในระหว่าง 4.10-4.55 โดยเฉพาะบทหรือกรอง ช่วยให้นักเรียนเรียนด้วยความสนุกสนาน  
และเรื่องราวที่เป็นนิทาน ทำให้มีส่วนช่วยให้นักเรียนสนใจและส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน มีค่าเฉลี่ย  
สูงถึง 4.55 ทั้งช่วยให้นักเรียนได้รับการปลูกฝังคุณธรรมอันเป็นสิ่งจำเป็นต่อชีวิต

ตาราง ที่ 4 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนในด้านประ โยชน์ต่อการสอนของครู

คำถาม	X	$\bar{X}$
1. ครูใช้บทเรียนนี้เสริมการสอนอ่านคำควบกล้ำได้สะดวก	393	4.18
2. ครูให้นักเรียนได้ฝึกฝนทักษะการอ่านหรือการออกเสียง วรรคตอน จากบทเรียนได้	390	4.15
3. บทเรียนนี้ใช้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง อ่านในใจ และ อ่านจับใจความได้	395	4.20
4. มีแนวคิด คุณธรรม ที่ครูใช้ยกตัวอย่างเพื่อปลูกฝังแก่เด็ก ที่เห็นได้เด่นชัด	430	4.57
5. เป็นแนวทางให้ครูนำวรรณกรรมของท้องถิ่นมาพัฒนา การเรียนการสอนได้	412	4.38

จากตารางที่ 4 แสดงความคิดเห็นของครูด้านประ โยชน์ต่อการสอนของครูต่อบทเรียนนี้ กลุ่มตัวอย่างครูได้พิจารณาแล้วสรุปได้ว่า มีประ โยชน์ต่อการสอนของครูดีมาก โดยเฉพาะด้านแนวคิดคุณธรรมที่ครูสามารถยกตัวอย่างที่เห็นได้เด่นชัด ค่าเฉลี่ย = 4.57 ส่วนด้านที่ครูจะนำบทเรียนนิทานเรื่อง คำพริ้วบัวตองมาใช้ประ โยชน์ในการสอนด้านอื่นนั้น ครูส่วนมากมีความเห็นว่ามีประ โยชน์ดี ค่าเฉลี่ย อยู่ระหว่าง 4.15-4.38 สรุปได้ว่าครูสามารถนำบทเรียนแบบนิทาน เรื่อง คำพริ้วบัวตองมาใช้ในการเรียนการสอนได้ดี

ตาราง ที่ 5 ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนโดยส่วนรวม

หัวข้อที่ประเมิน	ค่าเฉลี่ย ของคะแนน รวม	ร้อยละของจำนวนผู้ตอบแต่ละระดับ				
		5	4	3	2	1
ก. ความเหมาะสมทั่วไป	4.16	41.84	44.80	10.76	2.00	0.59
ข. ความยากง่าย	4.3	46.38	39.36	12.55	1.28	0.43
ค. ประโยชน์ต่อการเรียน	4.33	46.91	41.70	9.15	1.60	0.74
ง. ประโยชน์ต่อการสอนของครู	4.30	42.13	46.80	9.79	1.28	-

จากตารางที่ 5

ข้อ ก. ความเหมาะสมทั่วไป ร้อยละ 44.80 ค่าเฉลี่ย 4.16 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่าบทเรียนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับดี

ข้อ ข. ความคิดเห็นของครู ต่อความยากง่ายของบทเรียน อยู่ในระดับ 5 มากที่สุด คือ ร้อยละ 46.38 ค่าเฉลี่ย 4.3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความยากง่ายของบทเรียนอยู่ในระดับดี

ข้อ ค. ความคิดเห็นของครูเกี่ยวกับบทเรียนต่อด้านประโยชน์ต่อการเรียน อยู่ในระดับ 5 มากที่สุด คือ ร้อยละ 46.91 ค่าเฉลี่ย 4.33 แสดงว่าตัวอย่างครูเห็นส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บทเรียนมีประโยชน์ต่อการเรียนอยู่ในระดับดี

ข้อ ง. ความคิดเห็นของครูที่มีต่อบทเรียนด้านประโยชน์ต่อการสอนของครู อยู่ในระดับ 4 มาก คือ ร้อยละ 46.80 ค่าเฉลี่ย 4.30 แสดงว่าตัวอย่างครูส่วนใหญ่มีความเห็นว่า บทเรียนมีประโยชน์ต่อการสอนที่ครูสามารถนำมาใช้ประกอบการสอนในระดับดี

ถ้าพิจารณาจากตารางที่ 5 จะเห็นว่าความคิดเห็นของครูส่วนใหญ่เกี่ยวกับบทเรียน จะอยู่ที่ระดับดี ซึ่งแสดงว่าบทเรียนแบบนิทานเรื่อง กำฟ้าบัวทอง มีความเหมาะสมและมีประโยชน์ที่จะนำมาเสริมการสอนอ่านสำหรับนักเรียนในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 ได้ดี นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างครูผู้ตอบแบบสอบถาม ได้ให้ข้อเสนอแนะอื่นๆ เพิ่มเติมดังนี้

ตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ	ร้อยละ
เนื้อเรื่องน่าอ่าน ทำให้เด็กเกิดความซาบซึ้ง เป็นความคิดที่ดีมากที่นำเอานิทานพื้นบ้านมาเรียบเรียงใหม่ ทำให้มองเห็น คุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่น	20 30
น่าจะจัดพิมพ์ เป็นภาพสีมากกว่าขาวดำ	48
ควรจะทำรูปเล่มให้ใหญ่กว่านี้	3
ควรจะให้ตัวอักษรใหญ่กว่านี้	2

จากตารางที่ 6 ข้อเสนอแนะอื่นๆ ที่ครูแสดงความคิดเห็น ไม่ได้แสดงความคิดเห็นเชิง  
วิชาการ แต่เป็นความคิดเห็นเกี่ยวกับเทคนิค เช่น การจัดพิมพ์ ควรเป็นภาพสี มากกว่าขาวดำ  
การจัดทำรูปเล่ม ควรให้มีขนาดใหญ่ขึ้น รวมถึงตัวอักษร ควรมีขนาดใหญ่กว่านี้ และมีความคิดเห็น  
ด้านเจตคติที่ดี เกี่ยวกับเนื้อเรื่อง และคุณค่าของวรรณกรรมท้องถิ่นที่เอามาเรียบเรียงขึ้นใหม่ให้  
เป็นบทเรียน ซึ่งเป็นการปลูกฝังให้ผู้เรียนมองเห็นคุณค่าของวรรณกรรมในท้องถิ่น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved



## ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามของนักเรียน

## ตารางที่ 7 ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่ต่อบทเรียน

คำถาม	คำตอบ	ร้อยละ
1. นักเรียนชอบหนังสือนิทานเรื่องกำพร้าบัวตองหรือไม่	ชอบ	100.00
2. นักเรียนอ่านนิทานเรื่องกำพร้าบัวตองได้หรือไม่	ได้	100.00
3. นักเรียนอ่านแล้วเข้าใจเรื่องราวหรือไม่	เข้าใจ	100.00
4. นักเรียนเปิดอธิบายคำศัพท์ท้ายเล่มเพื่อหาความหมายของคำบางคำหรือไม่	เปิด	100.00
5. นักเรียนคิดว่านิทานเรื่องนี้สนุกหรือไม่	สนุก	100.00
6. นักเรียนคิดว่าชอบภาพในนิทานเรื่องนี้หรือไม่	ชอบ	90.00
7. นักเรียนชอบบรรยายสีเองหรือต้องการให้หนังสือเป็นภาพสี	ต้องการระบายเอง ต้องการภาพสี	90.00 9.52
8. นักเรียนชอบนิทานที่เป็นคำคล้องจองแบบนี้ หรือชอบเป็นแบบร้อยแก้ว	คำคล้องจอง	100.00
9. นักเรียนคิดว่าขนาดของหนังสือเล่มนี้พอดีหรือไม่	พอดี	100.00
10. ถ้าหากครูนำเอานิทานเรื่องอื่นมาทำเป็นบทเรียนให้นักเรียนอ่านอีก นักเรียนต้องการหรือไม่	ต้องการ	100.00

จากตารางที่ 7 เมื่อวิเคราะห์ความคิดเห็นของนักเรียนกลุ่มทดลองที่เรียนด้วยบทเรียนแบบนิทานเรื่องกำพร้าบัวตอง ปรากฏผลว่านักเรียนแสดงความคิดเห็นในทางที่ต่อบทเรียนทุกข้อคำถาม ทั้ง 21 คน แต่ในข้อที่ 7 นักเรียนต้องการระบายสีเอง ร้อยละ 90 ต้องการให้เป็นภาพสี 9.52 แสดงว่านักเรียนที่ใ้บทเรียนชอบภาพในบทเรียนที่เป็นสีสัน ซึ่งตรงกับความคิดเห็นของครู แต่ส่วนใหญ่ก็พอใจที่ได้ระบายสีเอง และสนุกกับการใช้สี

## 2. ผลการวิเคราะห์การทดลอง

การทดลองใช้บทเรียนนิทานพื้นบ้าน ได้วิเคราะห์ข้อมูล 2 ตอน คือ

1. การเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านก่อนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม
2. การเปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลในการอ่านระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตอนที่ 1 การเปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียนของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 8 เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง

	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	$\leq D$	$\leq D^2$	t
คะแนนรวม	538	694	156	1254	15.48
คะแนนเฉลี่ย	25.62	33.05	7.43		

t จากตาราง (.05, df n-1(20) = 2.086)

t คำนวณได้ = 15.48

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 8 ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนทำข้อสอบได้คะแนนเฉลี่ย 25.62 หลังเรียนแล้วทำคะแนนเฉลี่ยได้ 33.05 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 15.48 ซึ่งสูงกว่าค่า t ตาราง (.05, df 20 = 2.086) แสดงว่าความก้าวหน้าทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลอง ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียน เรียนบทเรียนแบบนิทานแล้ว มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

ตารางที่ 9 เปรียบเทียบความก้าวหน้าในการอ่านของกลุ่มควบคุม

	คะแนนก่อนเรียน	คะแนนหลังเรียน	$\leq D$	$\leq D^2$	t
คะแนนรวม	538	589	51	151	9.72
คะแนนเฉลี่ย	25.62	28.05	2.43		

t จากตาราง (.05, df n-1 =20) = 2.086

t คำนวณได้ = 9.72

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05

จากตารางที่ 9 ผลปรากฏว่า นักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนทำแบบทดสอบได้คะแนนเฉลี่ย 25.62 และหลังเรียนแล้วได้คะแนนเฉลี่ย 28.05 ค่า t ที่คำนวณได้เท่ากับ 9.72 ซึ่งสูงกว่าค่า t ตาราง (.05, df 20 = 2.086) แสดงว่าความก้าวหน้าทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มควบคุม ก่อนเรียนและหลังเรียนแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งแสดงว่าเมื่อนักเรียน เรียนแล้ว มีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

Copyright © by Chiang Mai University

All rights reserved

ตอนที่ 2 เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านระหว่างนักเรียนกลุ่มทดลองกับนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตารางที่ 10 เปรียบเทียบสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม

คนที่	คะแนนกลุ่มทดลอง	คะแนนกลุ่มควบคุม
1	44	40
2	39	34
3	37	34
4	38	33
5	40	35
6	36	32
7	38	31
8	40	32
9	33	29
10	35	30
11	34	30
12	32	26
13	30	27
14	27	25
15	31	24
16	25	23
17	25	21
18	29	23
19	27	20
20	28	21
21	26	19

$$\Sigma x_1 = 694$$

$$\Sigma x_2 = 589$$

ตาราง 10 (ต่อ)

	จำนวน	คะแนนเฉลี่ย	$S^2$ (ค่าความแปรปรวน)	t
นักเรียนกลุ่มทดลอง	21	33.05	31.95	*2.830
นักเรียนกลุ่มควบคุม	21	28.05	33.15	

t จากตาราง (.05,  $df = n_1 + n_2 - 2 = 40$ ) = 2.021

t คำนวณ = 2.830

แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 10 จะเห็นว่าคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนกลุ่มทดลอง 33.05 ค่าความแปรปรวน 31.95 และคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มควบคุม 28.05 ค่าความแปรปรวน 33.15 ค่า t คำนวณได้ 2.830 ค่า t จากตาราง (.05,  $df = 40$ ) เท่ากับ 2.021 ค่า t คำนวณสูงกว่าค่า t ตาราง

แสดงว่าสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านของนักเรียนกลุ่มทดลองสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุม ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าการสอนโดยใช้บทเรียนแบบนิทานพื้นบ้าน เรื่อง กำพรวัวบัวตอง ทำให้นักเรียนมีสัมฤทธิ์ผลทางการอ่านดีกว่า